

Hvis vi skal bevare den nordiske samhörighed, må vi også give de helt unge mulighed for at få nordiske erfaringer, give dem kendskab til og give dem forståelse for vore nordiske lande og deres kultur. Men her kan de økonomiske muligheder desværre slet ikke tale sammenligning med de europæiske ordninger. Rådets ambitioner for 1999 for dette område var væsentlig større end de penge, der nu afsættes, men vi er tilfredse med, at man nu kommer i gang, og at man – så vidt vi har forstået – vil søge at tilrettelægge projektet, så det øger mulighederne for støtte til udveksling, også fra andre kilder.

Det sidste punkt, jeg skal nævne fra budgettet, er levnedsmiddelområdet. Ikke mindst i den socialdemokratiske gruppe i Nordisk Råd har det været et stort ønske at forstærke indsatsen på dette felt, for både levnedsmiddelområdet og forbrugerbeskyttelse er højt prioriterede områder i vore lande. Det er bekymrende, at der i EU gives så mange tilladelser til brug af nye tilætningsstoffer, og det er endnu mere bekymrende, at man i både EU og WTO kun kan få forbudt tilsætningsstoffer, hvis der er meget klare beviser for deres skadelighed. Netop på dette risikovurderingsområde foregår der et tæt nordisk samarbejde, og vi er derfor også glade for, at Ministerrådet accepterede at øge bevilningen til dette felt, så indsatsen kan forstærkes.

Det er sagt mange gange, at de tre nordiske EU-lande ikke skal være en blok i EU, og det er vi enige i. Men vi har på den anden siden en lang række politikområder, hvor vi har fælles interesser og ligger tæt på hinanden, og her kunne man ønske sig et bedre samspil og en bedre koordinering.

Jeg ved godt, at der på en række felter holdes fællesnordiske formøder forud for EU-møderne. Men det er ikke nok, hvis det ikke munder ud i større enighed i de konkrete sager. Hvorfor støttede Finland ikke Danmark og Sverige i diskussionen om at udlevere Schengenarkivet til alle ansøgerlande? Hvorfor anvendte Danmark og Sverige miljøgarantien i madsminkedirektivet forskelligt? Hvorfor støtter vi ikke hinanden bedre, når det drejer sig om at bevare aftalesystemet på arbejdsmarkedet?

Vi har i vore lande en række holdninger og systemer, som er specifikt nordiske, og hvis vi ønsker gennemslagskraft for dem i en europæisk sammenhæng, er vi nødt til at have et bedre fungerende nordisk samarbejde som forberedelse til de beslutninger, der skal tages på det europæiske plan.

Det tredje store arbejdsområde i Nordisk Råd er nærområdet, altså landene omkring Østersøen, Kaliningrad, Nordvestrusland og Arktis. En udvikling af denne region og disse områder er et klart bidrag til freds- og sikkerhedspolitisk stabilitet i vores del af verden.

De konkrete initiativer, der tages fra Rådets side, vedrører demokratiudvikling, miljøindsats, social indsats vedrørende børn og unge og kriminalitetsbekæmpelse. Det er politiske områder, der er højt prioriterede i både de enkelte lande og Nordisk Råd, og det er derfor med tilfredshed, vi konstaterer, at Nordisk Råd i sit budget faktisk indstiller, at faktisk 20 pct. af midlerne bruges på dette felt. Vi er overbevist om, at det vil være penge, der er givet overordentlig godt ud.

Som bekendt er rollerne i det nordiske samarbejde fordelt sådan, at Ministerrådet er det besluttede organ og Nordisk Råd det rådgivende – en rolle, der bl.a. udøves gennem de rekommandationer, Rådet vedtager på sin session. Jeg indledte med at kvittere for den større lydhørhed, Ministerrådet nu udviser over for Rådets politiske prioriteringer, og derfor vil jeg også godt slutte med at takke den danske minister for, at vi i går modtog en oversigt over, hvorledes Rådets rekommandationer er blevet fulgt op i Danmark.

Som parlamentarikere i Rådet har vi en helt naturlig opgave og forpligtelse i at sikre, at de beslutninger, som man er blevet enige om på nordisk plan, også realiseres i de enkelte lande, og i den forbindelse er en oversigt som den nævnte et værdifuldt værktøj, som vi forhåbentlig også kan få fremover og da gerne i lidt bedre tid forud for den årlige debat.

Svend Erik Hovmand (V):

Europa er under kraftig forandring i disse år, og ikke mindst i Østersøregionen har vi udviklingen helt inde på livet. Om 5 måneder er Polen formentlig medlem af NATO, og om 45 måneder er ikke alene Polen, men også Estland og måske Letland medlemmer af EU.

Det er vigtigt, det nordiske samarbejde finder sin naturlige plads i denne udvikling, og jeg synes egentlig, opgaven er relativt oplagt. En meget betydningsfuld rolle for de nordiske lande er efter min opfattelse at være demokratisk brobygger i Østersøregionen. Allerede efter revolutionen i de baltiske lande optog Nordisk Råd kontakt med de nye, spæde demokratier, og det førte til, at de etablerede et Baltisk Råd efter